

[Gilstrup]

»Også i folkeskolen kører Danmark på superklasse. Der var i 1987 11 elever pr. fuldtidslærer, medens der i Holland og i Vesttyskland var ca. 16 elever pr. fuldtidslærer. I Danmark er tallet i 1989 faldet til 10.

Hvis nogen synes, at børnene godt kunne tåle at lære lidt mere og have et par ekstra timer om ugen, så er det slet ikke noget problem. Det er der rigelig plads til inden for budgetterne. På den måde kan vi også få råd til at gøre noget mere for den alt for store del af børnene, der halter bagefter, og som derfor må henvises til specialundervisning i de elementære skolefag.

Den tid er forbi, hvor problemer skal løses ved at bevilge penge. Til gengæld er der i Danmark utrolige muligheder for at omprioritere og gøre det bedre inden for de eksisterende eller svagt faldende budgetter. Der er også plads til skattelettelser på længere sigt, hvis vi husker, at merudgifter på områder med merbehov skal betales gennem mindre udgifter på områder med mindrebehov.«

Svar (1/9 89):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan oplyse, at de samlede kommunale udgifter til folkeskolevæsenet i 1989 er budgetteret til 18,9 mia. kr., jf. det kommunale budget- og regnskabssystem. Denne udgift har i de senere år været stabil på trods af, at børnetallet har været faldende. Lærertimeforbruget pr. elev i folkeskolen er derfor steget tilsvarende. Vi bør ikke acceptere, at antallet af elever pr. lærer fortsat falder.

Faldet i børnetallet bør komme skatteyderne til gode. Det er da også baggrunden for regeringens målsætning om en personalereduktion inden for det kommunale område, der er udmønstet i aftalen mellem regering og kommunerne af den 2. juni 1989, hvorefter beskatningsniveauet for kommunerne under ét nedsættes med 0,2 skatteprocent.

Jeg står helt ved mine udtalelser citeret bl.a. i B.T. om, at der inden for de kommunale budgetter er plads til flere timer til børnene, ikke mindst til de børn, der har behov for ekstra undervisning.

Spm. nr. S 1136

Til *arbejdsministeren* (24/8 89) af:

Ole Henriksen (SF):

»Kan et a-kassemedlem, som er afskediget af sit firma, fordi han har været varetægtsfængslet, men senere løsladt, fordi politiets materiale blev underkendt ved en domstol, pålægges fem ugers karantæne af sin a-kasse under henvisning til, at arbejdsophøret er selvforskyldt?«

Begrundelse

I en opsigelse er det anført, at »begrundelsen for din afskedigelse er, at du siden den 3. maj 1989 har været tilbageholdt i isolationsfængsel i forbindelse med den i aviserne omtalte røverisag. Dette er efter selskabets politik, herunder forholdet til vore kunder, uforeneligt med en fortsat ansættelse i Philips, hvorfor vi har fundet det nødvendigt at foretage dette skridt.«

Ved henvendelse til Metalarbejdernes a-kasse om sagen henvistes der til følgende cirkulære fra kassen af 15. november 1984, hvor der bl.a. står:

»Hvis et medlem anfører frihedsberøvelse som årsag til arbejdsophør, er dette – ifølge Arbejdsdirektoratet – ikke fyldestgørende begrundet arbejdsophør, da frihedsberøvelse betragtes som personlige forhold. Det skal tilføjes, at det ikke er afgørende, om det er medlemmet selv eller arbejdsgiveren, der formelt bringer arbejdsforholdet til ophør. Afdelingerne skal derfor i sådanne tilfælde indberette karantæne.«

At »frihedsberøvelse betragtes som personlige forhold« og dermed udløser karantæne, forekommer aldeles urimeligt. Det vil sige, at enhver ubegrundet tilbageholdelse af politiet, som har medført, at man er blevet afskediget, giver 5 ugers karantæne eller med andre ord: et tab for den pågældende på i alt 11.670 kr.

Svar (5/9 89):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, som har oplyst, at et medlem anses for selvforskyldt ledig og pålægges 5 ugers karantæne, hvis arbejdsløsheds-kassen efter en samlet vurdering af omstændighederne ved medlemmets afskedigelse finder, at medlemmet er blevet afskediget af en grund, der væsentligt kan tilregnes medlemmet.

Direktoratet har videre udtalt, at arbejdsgiverens afskedigelse af medlemmet på grund af varetægtsfængsling bør medføre en karantæne